

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813213089
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813213089.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu COFIDIS, a.s., so sídlom Suché mýto č. 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337, právne zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Vlárská č. 32, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovaným: 1/ D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. XXX, XXX XX Z., 2/ D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. č. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie 698,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/109/2013-35 zo dňa 14.02.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 2 písm. a), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, § 48, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 457 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca listom zo dňa 31.05.2013 odstúpil od úverovej zmluvy uzavretej so žalovanými v 1. a 2. rade. Obaja žalovaní vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdili, že toto odstúpenie od zmluvy im bolo doručené. Keďže však súdu nebolo možné z vykonaného dokazovania jednoznačne určiť ku ktorému dňu k odstúpeniu došlo, súd za odstúpenie určil uplynutie 10 dní odo dňa odoslania zásielky, t.j. 31.05.2013. Odstúpenie teda nastalo dňom 11.06.2013.

Z predloženého výpisu zákaznickej karty vyplýva, že žalobca poskytol žalovaným sumu 1.204,74 Eur. Žalovaní žalobcovi uhradili v splátkach sumu 1.376,11 Eur do odstúpenia od zmluvy, pričom po odstúpení od zmluvy neuhradil žiadnu sumu. Na základe uvedeného tak žalovaní z titulu bezdôvodného obohatenia uhradili žalobcovi o 166,37 Eur viac, ako mali uhradiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaným, ktorí boli vo veci plne úspešní žiadne trovy konania nevznikli a ani im zo spisu nevyplývali, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody. Ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov vzázkového vzťahu. Mal za to, že žalovaných dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Tvrdil, že jeho nárok na zaplatenie sumy vo výške 698,25 Eur pozostávajúci z úveru vo výške 651,71 Eur, úroku za poskytnutie úveru vo výške 46,54 Eur, uplatnenej v návrhu na začatie konania je plne dôvodný a preukázaný. Uviedol, že právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku komplexnou, a preto sa ustanovenia Občianskeho zákonníka nepoužijú. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere, nezanikajú nároky veriteľa zo zmluvy o úvere alebo s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej ukončením. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania spolu vo výške 71,39 Eur s DPH, ktoré špecifikoval.

Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p., vo veci bolo nariadené verejné vyhlásenie rozhodnutia, kedy čas a miesto verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo na úradnej tabuli súdu oznámené dňa 21.08.2014 a zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejednávanej veci postupoval správne. Správne zistil skutkový stav veci na základe vykonaných dôkazov, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania žalobcom nebolo zistené, že by prvostupňový súd vo svojom konaní a rozhodovaní pochybil. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že zo zmluvy o revolvingovom úvere COFIDIRECT - Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 02.05.2008 uzavretej medzi účastníkmi konania vyplýva, že žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník, uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. 70139129 s úverovým limitom 663,87 Eur (20.000,-Sk). Listom zo dňa 31.05.2013 s označením ako „Odstúpenie od zmluvy a od poistenia“ podľa článku 8.4 VOP odstúpil žalobca od zmluvy o revolvingovom úvere s tým, že toto odstúpenie od zmluvy je účinné momentom doručenia v súlade s bodom 12.4 VOP.

Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojej výpovedi potvrdili, že toto odstúpenie od zmluvy im bolo doručené do vlastných rúk na ich adresu, čo je možné vyhodnotiť podľa § 120 ods. 3 O.s.p..

Z výpisu zo zákazníckej karty č. 70139129 vedenej na meno P. D. a P. D. vyplýva prehľad čerpaného úveru, ako aj uskutočnených splátok za obdobie máj 2008 až október 2013. Z predmetného prehľadu (čl. 18-27 spisu) vyplýva, že žalovaný v 1. a 2. rade prečerpali celkovo sumu 1.204,74 Eur. Na uvedené prečerpanie uhradili žalobcovi 1.376,11 Eur.

Podľa § 457 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (02.05.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Žalobca v odvolaní namietal aplikáciu režimu bezdôvodného obohatenia. Prvostupňový súd však správne uviedol s odkazom na § 457 Občianskeho zákonníka, že k režimu bezdôvodného obohatenia došlo v dôsledku odstúpenia od zmluvy žalobcom, čo sporové strany nespochybnili. K tomu odvolací súd poznamenáva, že možnosť odstúpenia od zmluvy vyplýva z bodu 8.4 VOP. Už z nadpisu bodu 8 VOP je zrejmé, že ide o „Skončenie zmluvy o úvere“ (v spise na č.l. 9). Správne konštatoval súd prvého stupňa, že odstúpenie od zmluvy nastalo, došlo k ukončeniu platnosti zmluvy a prvostupňový súd správne na daný právny vzťah aplikoval režim bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. OZ).

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka, keďže úverová zmluva je „tzv. „absolútnym obchodom“, tak odvolací súd v tom smere uvádza, že Obchodný zákonník neobsahuje osobitnú úpravu bezdôvodného obohatenia, a preto sa aj v prípade obchodných záväzkových vzťahoch aplikujú ustanovenia o bezdôvodnom obohatení upravené v Občianskom zákonníku ako „lex generalis“ (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka). Navyiac, ide o spotrebiteľskú vec, keď aplikácia civilného predpisu má prednosť pred predpisom obchodným. Preto právny názor odvolateľa je nesprávny aj v tom smere, ak nezohľadňuje spotrebiteľský charakter predmetnej úverovej zmluvy.

Odvolací súd nijako nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu , ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (predtým porov. § 23a zákona č. 634/1992 Z.z., ktorý za spotrebiteľskú zmluvu označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka..)

Odvolací súd preto odmieta názor žalobcu, podľa ktorého na predmetnú spotrebiteľskú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva, ale obchodného práva.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.